

in Bos en Lommer?!

Zussen Parisa, Wida en Roya Zare zijn geboren in Iran en wonen al meer dan 25 jaar in Amsterdam.

Het Amsterdamse Bos en Lommer is niet bepaald de habitat van blonde vrouwen in hyperluxe SUV's. Als je ze ziet rijden, trek je onwillekeurig de goed geëpileerde wenkbrauwen op. Dan valt het kwartje: de blondjes in SUV's komen voor Roya, Wida en Parisa, dé beautyspecialisten van Amsterdam.

Roya: 'Ik woon inmiddels net zo lang in Nederland als dat ik in Iran woonde. Die twee culturen gaan prima samen, ik ben er trots op dat ik het beste van beide kan combineren.'

Parisa: 'Hoe jonger je bent, hoe makkelijker het is om huis en haard te verlaten. Toen mijn moeder, zussen en broer al in Nederland waren, was ik nog de enige die in Teheran was. Ik kwam als laatste hierheen.'

Wida: 'Als je jong bent, zijn risico's overzichtelijk. Je moet je leven nog opbouwen. Na 25 jaar Nederland zou ik niet zo snel meer weggaan, we zijn hier geworteld.'

Parisa: 'Op een gegeven moment vroeg onze familie in Amerika of we daarnaartoe wilden komen. Maar twee keer zo'n risico nemen, terwijl ik net de taal had geleerd, en begon te snappen hoe alles werkte, nee. Ik durfde niet.'

Roya: 'Als je nog niets hebt bereikt, heb je niets te verliezen. Ik zou nu niet nog eens ergens anders willen beginnen. Wat we in Nederland hebben kunnen opzetten, is een groot cadeau. Onze vader is vrij jong overleden en mijn moeder bleef achter met zes kinderen. Zij was directeur van een school in Teheran. Als ik terugkijk op die periode denk ik, hoe heeft ze dat gedaan? Hard werken, zes kinderen opvoeden en ook nog zorgen dat ze allemaal een vak leren.'

Wida: 'Ze was een voorbeeld. Zij werkte echt altijd. Thuis hadden we mensen die kookten en schoonmaakten. Mijn tante had een opleidingsinstituut voor alles wat met beauty te maken had: haar, huid, verzorging, handen, voeten, alles wat je je maar kunt voorstellen. Wij kwamen daar vaak, ik heb zoveel geleerd bij haar.'

Roya: 'Ik ook. Maar in onze cultuur is het ongebruikelijk dat kinderen doen wat ze zelf willen. **Je moet het altijd beter doen dan je ouders, een treetje hoger gaan.** Het was ondenkbaar dat we met onze directrice-moeder in een beautysalon zouden mogen werken. Een Nederlandse vriendin van me is arts, haar dochter wil bakker worden. Prima! Als ze maar gelukkig is, zegt mijn vriendin. Zo hoort het ook.'

Roya: 'Ik wilde altijd al schoonheidsspecialiste worden. Ik kon goed miniatuurtekenen én ik vond het leuk om mensen op te maken. Bij mijn tante in de salon was ik model, ze mochten alles met me doen, maar van mijn wenkbrauwen moesten ze afblijven. Wenkbrauwen zijn een essentieel onderdeel van uiterlijke verzorging. Vroeger waren de opleidingen anders: drie maanden voor beauty en zes maanden voor kapster. Dat is inmiddels drie jaar. Ik heb zeven jaar lang verschillende beauty-opleidingen gevolgd in Nederland!'

Parisa: 'Ik heb grafische kunst gestudeerd; de creatieve kant van die studie komt van pas in mijn werk als visagiste. In Iran leerden we veel in de praktijk, op klanten. Eenmaal in Nederland heb ik diverse vakopleidingen gevolgd. Ook kan ik nu knippen en wenkbrauwen doen.'

Wida: 'Ik weet nog dat mijn vader poppen had gekocht, Parisa kreeg een blonde en ik een donkerharige. Wij kregen ruzie en ik nam de blonde pop mee naar mijn tante, zette haar op een stoel en begon te knippen! Zo is het eigenlijk begonnen, er was geen pop veilig!'

Parisa: 'In Iran is schoonheid en beauty veel verder ontwikkeld dan hier; Iraanse vrouwen verzorgen zich tot in de puntjes, hun gezicht is het enige wat ze kunnen laten zien. Mijn moeder ging elke dag naar de kapper; als ze geen zin had, deed ze een pruik op. En 's nachts sliep ze met krullers in.'

Wida: 'Ik ben in Nederland meteen aan de kappersopleiding

begonnen, ik wilde mijn diploma's halen en aan de slag. Eigenlijk sprak ik nog onvoldoende Nederlands. Maar de man die me aannam, zag dat ik vastberaden was en het vak wilde leren – bovendien kon ik al knippen, dat zag hij ook. Makkelijk was het niet: ik zat 's avonds alle lesstof te vertalen en daarna moest ik het nog leren. Bij het afstuderen kregen alle leerlingen één bloem, maar ik kreeg een hele bos. Ik was de beste van mijn jaar. Dat die man mij die kans heeft gegeven, zal ik nooit vergeten.'

Roya: 'Mijn stage liep ik in Amsterdam-Zuid, in een schoonheidssalon bij een parfumerie. Eigenlijk wilde ik daar een salon beginnen maar toen werd de zaak in Bos en Lommer aangeboden. De negatieve verhalen over deze wijk hadden we wel gehoord, maar ik werd verliefd op de salon.'

Wida: 'Ik geloof niet in toeval. De kapsalon had ooit al eens mijn aandacht getrokken toen ik bij de tramhalte stond. Het is een soort van beroepsdeformatie, ik wil altijd overal waar ik kom, kapsalons zien. Het was een heel leuke, schattige zaak. Wit marmer met gele muren, met een beetje oosterse touch; en een jaar later kregen we de salon aangeboden! Het voelde goed en moest blijkbaar zo zijn.'

Parisa: 'Er was ook ruimte voor manicure en pedicure. Ik ben toen die opleiding gaan volgen.'

Wida: 'Parisa was altijd met nagels bezig, in Iran al. We bieden nu het complete schoonheidspakket: haar, gezicht, manicure, pedicure.'

Roya: 'Eigenlijk is dit een vak dat je moet voelen. Je moest eens weten hoeveel cursisten en stagiaires ik heb gehad. Als ik merk dat ze geen interesse hebben, en pauzes voor de klanten gaan, zoek ik verder.'

Wida: 'Het is meer dan gevoel. Je moet dit vak voelen, niet twijfelen, niet bang zijn. Noem het Perzische koppigheid. Als het haar van mijn klant gezond is, doe ik mijn best om aan haar wens te voldoen. Als je bang bent, komt je nergens. Je moet het aandurven om risico's te nemen. Dat is met ondernemen niet anders.'

Roya: 'Mijn moeder zei: als je een doel hebt, dan moet je ervoor gaan en alles doen om je doel te bereiken.'

'Als we over de drempel van onze studio stappen, zijn we drie zakenvrouwen.'

Ook naar Parisa, Wida en Roya?
Check structuuroverzicht en Rayonnavant

Wida: 'Ik weet nog dat ik op school naar het kantoor van mijn moeder ging. "Mam..." Ze onderbrak me heel streng: "Ik ben je moeder niet, ik ben mevrouw Faruk. Thuis ben ik je moeder." Roya en Parisa zijn mijn zussen, maar op het werk zijn we collega's. Als we eenmaal over de drempel van Studio Colourful stappen, zijn we drie zakenvrouwen. Natuurlijk hebben we soms meningsverschillen, maar we hebben geleerd dat die zakelijk zijn. Over alles valt te praten.'

Roya: 'Onder mijn klanten zitten vrouwen als Estelle Cruyff, Leontine Borsato, Lieke van Lexmond, Renate Verbaan, Nicolette van Dam, Bridget Maasland. Natuurlijk moet je die klantenkring opbouwen, dat gaat niet vanzelf.'

Parisa: 'Het is leuk om te zien dat vrouwen naar ons toe komen en een halve dag blijven om zich helemaal te laten verzorgen. Net als in Iran!'

Wida: 'Ik vlieg regelmatig naar Hamburg en Milaan om het haar van voetballers en hun vrouwen te knippen en kleuren. Nee, ik noem geen namen maar ze zitten ook vaak hier in mijn stoel in Bos en Lommer. Toen we startten hadden we geen geld voor marketing, maar ik zei altijd: één tevreden klant zorgt voor een nieuwe klant. Mijn doel was en is nog steeds dat klanten onze studio tevreden verlaten. We zijn inmiddels vijftien jaar verder en groeien door. Weet je, loondienst is makkelijk, maar de vrijheid die ik nu heb, is onbetaalbaar. Zelfstandig zijn, je eigen beslissingen nemen. Nee, opgeven staat niet in mijn woordenboek.'

Parisa: 'Dat woord kennen we niet. We hebben een enorm doorzettingsvermogen.'

Roya: 'Dat is oosterse vrouwen eigen. Misschien is het wel Perzische koppigheid, we gaan alsmaar door. **Mensen denken vaak dat wij onderdanige vrouwtjes zijn, maar wij zijn het levende bewijs dat het niet zo is.** En we zijn echt geen uitzondering. Er is echt geen verschil tussen Nederlandse en oosterse vrouwen.'

Wida: 'Wij nemen sneller risico's. We zijn niet bang om iets te proberen: wat kan je gebeuren? Als je valt, sta je weer op. Je leert van fouten. Het is wel zo dat je je als buitenlander meer moet inzetten, je wordt niet meteen serieus genomen. Oh, heb je gestudeerd? Waar dan? Wat dan? Oh, je bent kapster? Oh, je doet wenkbrauwen?'

Roya: 'Het zegt ze niets, wenkbrauwen, maar je moet een gezicht kunnen lezen. Ik had in het begin wel moeite met die houding tegenover buitenlanders, maar je zet je er overheen. En je moet iedereen in zijn waarde laten: als mensen zo denken, laat ze. Je moet meer je best doen, hard werken en bewijzen wat je wél kunt. Maar dat is niet typerend voor Nederland, dat is in elk land waar je "de buitenlander" bent.'

Wida: 'Klopt. In Griekenland was het net zo. Je accepteert het en gaat weer verder met je vak. Dóórgaan.'

Roya: 'Ik ben nu aan het kijken of ik een eigen productlijn kan ontwikkelen.'

Wida: 'Volgend jaar willen we de zaak verbouwen, groter en eigentijds maken.'

Parisa: 'Met een luxe behandelkamer voor de manicure en pedicure.'

Roya: 'Er is altijd en overal jaloezie, maar daar moet je je niets van aantrekken en gewoon doorgaan. Met passie en doorzettingsvermogen kun je alles bereiken.' ■